

P6_TA(2009)0064

Valstu energoefektivitātes rīcības plānu īstenošanas uzraudzību — pirmais novērtējums

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par valstu energoefektivitātes rīcības plānu īstenošanas uzraudzību — pirmais novērtējums (2008/2214(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. decembra rezolūciju par energoefektivitāti Eiropas Kopienā¹,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 19. oktobra paziņojumu „Energoefektivitātes rīcības plāns. Potenciāla izmantošana” (COM(2006)0545),
- ņemot vērā iepriekšminētajam paziņojumam pievienotos Komisijas darba dokumentus, proti, rīcības plāna analīzi (SEC(2006)1173), rīcības plāna ietekmes novērtējumu (SEC(2006)1174) un tā kopsavilkumu (SEC(2006)1175),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu „Enerģētikas politika Eiropai” (COM(2007)0001),
- ņemot vērā Eiropadomes prezidentvalsts 2007. gada 8. un 9. marta secinājumus par Eiropadomes pieņemto Eiropadomes rīcības plānu (2007.–2009. gadam) „Enerģētikas politika Eiropai”,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 22. septembra Direktīvu 92/75/EEK par sadzīves tehnikas enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvu 2004/8/EK par tādās koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīvu 2005/32/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/32/EK par

¹ OV C 394, 17.12.1998., 1. lpp.

² OV L 297, 13.10.1992., 16. lpp.

³ OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.

⁴ OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

⁵ OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp.

enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem¹,

- ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu 2006/1005/EK par Amerikas Savienoto Valstu valdības un Eiropas Kopienas nolīgumu par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu koordinēšanu²,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regulas (EK) Nr. 106/2008 priekšlikumu par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu (pārstrādāta versija)³,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu Nr. 1639/2006/EK, ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads)⁴, un jo īpaši tā II sadaļas III nodaļu, kas attiecas uz programmu „Saprātīga enerģija Eiropai”,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads)⁵,
 - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par energoefektivitāti vai kā ar ierobežotiem resursiem sasniegt labāku rezultātu — Zaļā grāmata⁶,
 - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 14. decembra rezolūciju par Eiropas stratēģiju ilgtspējīgai, konkurētspējīgai un drošai enerģijai — Zaļā grāmata⁷,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra paziņojumu par pirmo novērtējumu, kas sniegts par valstu energoefektivitātes rīcības plāniem, kuri noteikti Direktīvā 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem (COM(2008)0011),
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu un veicināšanu (COM(2008)0019),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu „Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %” (COM(2008)0772),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0030/2009),
- A. tā kā efektivitātes trūkuma dēļ Eiropas Savienība nelietderīgi izmanto vairāk nekā 20 % enerģijas un, ja tiktu sasniegts mērķis par 20 % enerģijas ietaupīšanu, ES primārās enerģijas patēriņš būtu par 400 Mtne (miljons tonnu naftas ekvivalenta) mazāks un CO₂ emisijas

¹ OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.

² OV L 381, 28.12.2006., 24. lpp.

³ OV L 39, 13.02.2008., 1. lpp.

⁴ OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.

⁵ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

⁶ OV C 298 E, 8.12.2006., 273. lpp.

⁷ OV C 317 E, 23.12.2006., 876. lpp.

samazinātos par aptuveni 800 Mt;

- B. tā kā enerģijas patēriņš un dalībvalstu izmantotā enerģija, kas galvenokārt ir iegūta no tradicionālajiem enerģijas avotiem, joprojām ir galvenais siltumnīcefekta gāzu emisiju avots Eiropas Savienībā;
- C. tā kā enerģijas avotu imports ES saistās ar aizvien lielāku risku attiecībā uz piegādes drošību un atkarību no tās;
- D. tā kā ekonomikas attīstību varētu veicināt tas, ka finanšu krīzes vai recesijas laikā, kā arī naftas cenu svārstību un neparedzamības periodā ir vairāk stimulu ieguldīt energoefektivitātē;
- E. tā kā enerģijas cenu pieaugums var kļūt par vienu no galvenajiem nabadzības iemesliem; tā kā energoefektivitātes uzlabošana ir viens no efektīvākajiem veidiem, kā samazināt trūkumcietēju neaizsargātību;
- F. tā kā energoefektivitātes uzlabošana ir visrentablākais paņēmieni, kā ES īstenot saistības, ko tā uzņēmusies emisiju samazināšanas un atjaunojamās enerģijas izmantošanas jomā;
- G. tā kā energoefektivitātes uzlabošana un tās iespēju izmantošana ir dalībvalstu kopīgajās interesēs; tā kā dalībvalstīm būtu ieteicams piemērot dažādus pasākumus atkarībā no to ekonomiskajām un klimatiskajām iezīmēm;
- H. tā kā ar energoefektivitātes pasākumiem var sasniegt vēlamu rezultātu vienīgi tad, ja tos piemēro visu nozaru politikai;
- I. tā kā, ņemot vērā, ka vairākas dalībvalstis nav iesniegušas energoefektivitātes rīcības plānus, Komisijai ir jāveic pasākumi, lai mudinātu vairāk dalībvalstu īstenot šajā jomā pieņemtos lēmumus;
- J. tā kā starptautiskā ekonomikas krīze un aizvien nepastāvīgākās enerģijas avotu cenas palielina energoefektivitātes vērtību, kas var ievērojami uzlabot Eiropas uzņēmumu starptautisko konkurētspēju;
- K. tā kā saskaņā ar Komisijas paziņojumu „Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %” pastāv reāli draudi, ka 2020. gadam izvirzītais energoefektivitātes mērķis netiks sasniegts,
- L. tā kā saskaņā ar priekšlikumu direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu dalībvalstīm ir jāveicina un jāsekmē energoefektivitāte un energotaupība, lai vieglāk varētu sasniegt mērķi par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas apjomu;
- M. tā kā dzīvošanai paredzētajās ēkās iespējams ietaupīt aptuveni 27 % enerģijas;
- N. tā kā ne ES, ne dalībvalstu līmenī joprojām nav noteikti juridiski saistoši energoefektivitātes mērķi;
- O. tā kā acīmredzami trūkst spējas īstenot energoefektivitātes projektus,
 - 1. atzinīgi vērtē dalībvalstu izstrādātos rīcības plānus; tomēr vienlaicīgi pauž bažas, ka novēlota iesniegšana un vairāku dalībvalstu rīcības plānu saturs norāda uz trūkumiem, kas var apdraudēt ES energoefektivitātes un klimata aizsardzības plānu sasniegšanu; uzsver, ka

šobrīd ir jākoncentrējas uz energoefektivitātes pasākumu efektīvu īstenošanu, tostarp paraugprakses un sinerģiju izstrādi, un tiešo patērētāju labāku informēšanu un konsultēšanu par energoefektivitātes jautājumiem;

2. uzskata, ka ir pienācis brīdis rīcības plānu 2009. gada pārskata ietvaros detalizēti izvērtēt to, cik lielā mērā tiesību akti un rīcības plāni aptver visas enerģijas taupīšanas iespējas, kā arī Komisijas, dalībvalstu, reģionālo un vietējo iestāžu pienākumu sadali īstenošanas un izpildes jomā;
3. mudina Komisiju noteikt energoefektivitāti un energotaupību par Eiropas enerģētikas politikas pamatelementiem; atzinīgi vērtē iepriekšminētajā paziņojumā „Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %” Komisijas pausto apņemšanos izstrādāt pārskatītu ES rīcības plānu energoefektivitātes jomā; aicina Komisiju novērtējumā, kas tai jā sagatavo par Kopienas panākumiem energoefektivitātes mērķa sasniegšanā, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas jomā, padarīt juridiski saistošu mērķi līdz 2020. gadam par 20 % palielināt energoefektivitāti¹;
4. atzinīgi vērtē Komisijas cilvēkresursu palielināšanu energoefektivitātes jomā, kas, lai gan nav pietiekama, lai sistēma pilnībā darbotos, ir paātrinājusi likumdošanas priekšlikumu sagatavošanu, piemēram, ekoprojektu dizaina, ēku energoefektivitātes un energoefektivitātes marķēšanas, transporta nozares un gala lietotāju iekārtu jomā; uzsver, ka šajās jomās vēl joprojām ir nepieciešami tiesību akti;
5. uzskata, ka Direktīva 2006/32/EK ir labs tiesiskais regulējums; vienlaicīgi norāda, ka šīs direktīvas piemērošana ir ierobežota līdz 2016. gadam un ka jebkurā gadījumā tās mērķi ir pārāk piezemēti, lai līdz 2020. gadam vismaz par 20 % uzlabotu energoefektivitāti, tādēļ to aicina pārskatīt 2012. gadā, pamatojoties uz dalībvalstu pieredzes visaptverošu izpēti;
6. atzinīgi vērtē faktu, ka vairākās valstīs enerģijas piegādātāji un profesionālās apvienības, pamatojoties uz šo direktīvu, ir uzsākušas savu viedās uzskaites sistēmu uzlabošanu un koordinēšanu; tomēr norāda, ka, izmantojot pašreizējo tiesisko regulējumu, ir maz ticams, ka viedos skaitītājus izmantos mājsaimniecībās; tādēļ atbalsta viedo skaitītāju obligātu uzstādīšanu visās ēkās 10 gadu laikā pēc tam, kad būs stājusies spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu²; mudina Komisiju stingrāk piemērot Direktīvas 2006/32/EK 13. panta noteikumus, lai veicinātu viedo uzskaites sistēmu ieviešanu;
7. uzskata, ka Komisijai jāatbalsta viedās uzskaites sistēmu obligāta ieviešana un jāizstrādā vispusīgs pētījums par dalībvalstu pieredzi šajā jomā; uzskata, ka turpmākajos noteikumos būtu jāparedz prasība patērētāju mājās reizē ar uzskaites sistēmu uzstādīt arī nolasāmus displejus un ka Komisijai būtu jāpievērš uzmanība arī noteikumiem par uzskaites sistēmu savietojamību un datu pārraidi, diferencētiem tarifiem un mikrorāžošanu;
8. uzskata, ka ir jāatbalsta noteikumi, kas pastiprina valsts sektora parauga lomu; uzskata, ka, ņemot vērā pieaugošās enerģijas cenas, ir jānosaka energoefektivitātes kritēriji valsts

¹ OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.

² OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.

sektora iestāžu publiskā iepirkuma procedūrām;

9. atzīst, ka ēku energoefektivitātes uzlabošanai ir milzīgs potenciāls siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā un cīņā ar klimata pārmaiņām gan attiecībā uz pielāgošanos, gan klimata pārmaiņu cēloņu novēršanu;
10. mudina dalībvalstis vērā ņemamā apjomā izmantot alternatīvos atjaunojamus enerģijas avotus, piemēram, vēju, biomasu, biodegvielu, kā arī, ja iespējams, viļņu un plūdmaiņu enerģiju;
11. atzinīgi vērtē Komisijas gatavošanos paplašināt Direktīvu 2002/91/EK saistībā ar ēku ar zemu enerģijas intensitāti un nulles emisijām standartizēšanu, un aicina pieņemt ES mēroga prasības par „pozitīvās enerģijas” ēkām, jo tas var samazināt tiešo lietotāju izmaksas; mudina noteikt precīzu standartizēšanas grafiku un minimālo atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas apjomu gan jaunajām, gan jau esošajām ēkām;
12. uzsver, ka dzīvošanai paredzētās ēkas ir viena no tām jomā, kurā enerģiju izmanto visnelietderīgāk, un tādēļ mudina gan dalībvalstu, gan Kopienas līmenī palielināt finansiālo atbalstu ēku energoefektivitātes veicināšanai un, Komisijai pārskatot rīcības plānus, pastāvošos finanšu stimulus pielāgot valsts rīcību plānos noteiktajām saistībām;
13. mudina īpaši dalībvalstis un reģionus izmantot struktūrfondus tematisku tīklu veidošanai savās teritorijās atbilstīgi saskaņotajai rīcībai, kas paredzēta 2008. gada darba programmā „Saprātīga enerģijas nodrošināšana Eiropai”, lai tādējādi gūtu informāciju par citu ES reģionu praksi attiecībā uz enerģijas efektīvu izmantošanu un apmainītos ar zināšanām un pieredzi šajā jomā;
14. uzsver, ka valstu rīcības plānos minētajā enerģētikas politikā attiecībā uz mājokļu nozari par prioritāti būtu jānosaka to mājokļu kvalitātes uzlabošana, kuros mitinās personas ar zemiem ienākumiem, ņemot vērā to, ka neparedzamās degvielas cenas būtiski pasliktinās šo māsājniecību ekonomisko stāvokli un var radīt nopietnas sociālās problēmas;
15. atzinīgi vērtē to, ka pašreiz atbilstoši grafikam tiek izstrādāti tiesību aktu papildinājumi ar noteikumiem par iekārtu marķēšanu un minimālo energoefektivitāti attiecībā uz rīcības plāniem un Direktīvu 2005/32/EK; uzskata, ka ir svarīgi paplašināt to iekārtu sarakstu, uz kurām attiecas attiecīgie tiesību akti, un uzraudzīt lietotāju ieradumus;
16. iesaka Komisijai izskatīt iespēju regulēt ārējos strāvas avotus, pie kuriem pieslēgtas dažādas ierīces, lai tādējādi samazinātu nodrošes režīma izmantošanu; aicina Komisiju saskaņā ar Direktīvas 2005/32/EK noteikumiem nodrošināt, lai attiecībā uz energoefektivitātes sekām šajos noteikumos iekļautu visu ražojuma izmantošanas ciklu; šajā sakarā aicina šo direktīvu papildināt ar noteikumiem par visu ražojuma izmantošanas ciklu, ražojumatbildību un labošanas iespējām;
17. uzskata, ka ir svarīgi, lai energoefektivitātes palielināšanā tiktu iesaistīti arī uzņēmumi, uz kuriem neattiecas Eiropas emisiju tirdzniecības sistēma, jo īpaši gadījumos, kad slēptās izmaksas vai citas grūtības apdraud energoefektivitātes panākšanu tirgū; uzskata — lai sasniegtu šādu energoefektivitāti, papildus ekodizaina paplašināšanai ir jāievieš „balto apliecību” sistēma; uzskata — lai tas būtu iespējams, Komisijai pēc iespējas ātrāk jāpabeidz attiecīgās pārbaudes; atzīmē, ka energoefektivitātei var būt izšķiroša nozīme, palīdzot dalībvalstīm sasniegt obligātos mērķus par pienākumu sadali; uzsver īpašo

rentabilitātes palielināšanas potenciālu, uzlabojot ēku energoefektivitāti;

18. atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009, ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem¹ un jaunu tiesību aktu apspriešanu, lai uzlabotu automobiļu specifisko energoefektivitāti; uzsver, ka rūpniecības nozares noteiktības labad ir svarīgi pēc iespējas drīzāk noteikt stingrākus turpmāko emisiju mērķus; pauž nožēlu, ka vēl nav apstiprināts Parlamenta aicinājums noteikt 95 g CO₂ ierobežojumu 2020. gadam; tomēr ar bažām atzīmē, ka ar jaunajiem tiesību aktiem nebūs kompensēts pieaugošais enerģijas pieprasījums transporta nozarei;
19. atzinīgi vērtē to, ka ir izstrādāta Zaļā grāmata par pilsētu mobilitāti (COM(2007)0551), tomēr atzīmē, ka efektivitātes potenciālu nevar izmantot, ja nav īpašu kvantitatīvu noteikumu; aicina Komisiju izvērtēt, kā energoefektīvas pilsētu mobilitātes veicināšana un sabiedriskā transporta attīstīšana varētu iegūt nozīmīgāku lomu struktūrpolitikā un kohēzijas politikā un kā mobilitātes efektivitātei varētu piešķirt lielāku nozīmi Kopienas līdzfinansēšanas projektu nosacījumā sistēmā;
20. uzsver, ka informācijas un komunikācijas līdzekļu izplatība ir ļāvusi piemērot ceļa nodevas iekasēšanas metodes kravu autotransportam ne tikai ātrgaitas ceļu tīklos; mudina apzināt iespējas izstrādāt vienotas uzraudzības tiesību aktus iekšējam tirgum;
21. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par efektīvas koģenerācijas veicināšanu, tomēr konstatē, ka šīs tehnoloģijas veicināšanai var būt nozīme tad, ja tā efektīvi palīdz nodrošināt lietderīgā siltuma prasības; atzīmē, ka centralizētās siltumapgādes sistēmās tīkla efektivitātei ir tikpat liela nozīme kā patērētāja izmantoto iekārtu efektivitātei; uzskata, ka turpmāk, sadalot struktūrfondu līdzekļus, ievērojami lielāka nozīme ir jāpiešķir pašreizējo centralizētās siltumapgādes sistēmu tīkla efektivitātei;
22. joprojām uzskata, ka atsevišķu nozaru politika ir pretrunā Eiropas Savienības centieniem panākt energoefektivitāti; uzskata, ka tas pats attiecas uz pašreizējo strukturālā un kohēzijas atbalsta struktūru;
23. uzskata, ka MVU ir liela nozīme energoefektivitātes uzlabošanā, bet tie nespēj līdzvērtīgi ievērot tiesību aktus vai jaunus standartus enerģētikas nozarē; tādēļ uzskata, ka struktūrām, ko izveidos saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktu, jāveic arī MVU informēšana un saziņa ar tiem energoefektivitātes jomā;
24. aicina dalībvalstis izvirzīt vērienīgākus mērķus un padarīt savus valsts energoefektivitātes rīcības plānus (VEERP) par praktisku līdzekli, ar ko sasniegt ne tikai Direktīvā 2006/32/EK paredzētos energoefektivitātes mērķus, bet arī savus plašākos ilgāka termiņa mērķus, jo īpaši mērķi līdz 2020. gadam uzlabot energoefektivitāti vismaz par 20 %, un sasniegt saistošos valstu mērķus par pienākumu sadali attiecībā uz emisiju samazināšanu;
25. aicina dalībvalstis izvirzīt stingrāku mērķi, kas pārsniedz Direktīvā 2006/32/EK noteikto minimālo infikatīvo enerģijas ietaupījuma mērķi — 9 % līdz 2016. gadam, un noteikt skaidrus starpposma mērķus, lai sasniegtu galīgo mērķi;

¹ OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.

26. uzskata, ka ir svarīgi valstu rīcības plānos formulēt reālus un atbilstīgus saistošus mērķus, kā arī precizēt, kādi pasākumi jāīsteno, lai nodrošinātu šo mērķu sasniegšanu;
27. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi valstu rīcības plānus pielāgot ģeogrāfiskajam stāvoklim, klimatam, ekonomikas struktūrai un patērētāju īpatnībām, kas dažādos reģionos var būtiski atšķirties;
28. uzsver enerģētikas un teritoriālās kohēzijas saistību, uz ko norādīts Komisijas Zaļajā grāmatā par teritoriālo kohēziju (COM(2008)0616) un kas var izpausties kā energoefektivitātes pasākumu pozitīva ietekme uz ilgtspējīgu attīstību un energoapgādes drošību, kā arī uzsver, cik svarīga ir labi izstrādāta teritoriālā stratēģija un ilgtermiņa risinājumu izstrāde visiem reģioniem;
29. uzskata, ka valstu rīcības plānos jāparedz tādu energoefektivitātes mērķu sasniegšana, kuri noteikti atkarībā no rentabilitātes, un jāgarantē valsts atbalsta pievienotā vērtība;
30. aicina dalībvalstis savās pašreizējās struktūrās, kas nodrošina saziņu starp valsts aģentūrām un sabiedrību, iekļaut informāciju par energoefektivitāti, paraugpraksi šajās jomās un patērētāju tiesībām enerģētikas un klimata nozarē;
31. uzskata, ka ir ļoti svarīgi — atšķirībā no vairāku dalībvalstu pašreizējās prakses — valstu rīcības plānos paredzēt vietējo un reģionālo pašvaldību, sabiedrisko organizāciju un ekonomisko partneru būtisku iesaistīšanu, lai nodrošinātu labāku īstenošanu pamatlīmenī;
32. uzskata, ka ir svarīgi valstu rīcības plānos īpašu uzmanību pievērst enerģijas cenu paaugstināšanās izraisītai nabadzībai un garantēt pietiekamu aizsardzību personām, kas dzīvo uz nabadzības robežas; uzskata, ka energoefektivitātes un informētības uzlabošana ir ļoti svarīgs un steidzams pasākums;
33. uzsver, cik svarīgi ir tas, lai dalībvalstis savos VEERP iekļautu atbilstīgus enerģijas taupīšanas finanšu instrumentus, kā tas prasīts Direktīvas 2006/32/EK 9. pantā; uzskata, ka šie finanšu instrumenti ir jāizstrādā, lai pārvarētu zināmos energoefektivitātes uzlabošanas šķēršļus, piemēram, izmaksu un ieguvumu sadali starp īpašnieku un īrnieku un to, ka ir vajadzīgs ilgāks laiks, kamēr atmaksājas vecāku un grūtāk pārveidojamu īpašumu pielāgošana pašreizējiem energoefektivitātes standartiem;
34. uzskata, ka valstu rīcības plānos īpaši jāuzsver, kā valdība plāno veicināt un atbalstīt MVU ieguldījumus energoefektivitātes jomā; tādēļ uzsver, ka šie ieguldījumi ir īpaši jāņem vērā valstu rīcības plānu izstrādē;
35. ar nožēlu atzīmē, ka lielākajā daļā dalībvalstu energoefektivitātes projektiem piešķirtais finansējums arvien vēl ir nepietiekams un, to piešķirot, nav pietiekami ņemtas vērā reģionālās atšķirības; aicina dalībvalstis un reģionus pievērst uzmanību tam, kā tiek īstenotas valsts attiecīgās darbības programmas par novatoriskiem pasākumiem, lai izstrādātu izmaksu ziņā lietderīgus energoefektivitātes risinājumus;
36. uzsver, ka šie pasākumi tagad ir efektīvi jāīsteno, tostarp jāizstrādā paraugprakse un sinerģijas un jāorganizē informācijas apmaiņa un koordinācija starp dažādajiem un izkliedētajiem energoefektivitātes nozares dalībniekiem;
37. uzsver, ka otrajos valstu rīcības plānos 2011. gadā ir jānosaka vispusīgākas un skaidrākas

saistības, lai tirgus dalībniekiem radītu labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi un prognozējamus ieguldījumus nosacījumus;

38. uzsver, ka vairāk jāiesaistās ar valsts pasākumiem atbalstītam privātajam sektoram, investējot līdzekļus jaunās, ilgtspējīgās energotehnoloģijās un pilnveidojot tās, tajā pašā laikā īstenojot inovatīvus pasākumus, lai sekmētu vairāk uz energoefektivitāti vērstu pieeju;
39. uzsver ES valsts iestāžu stratēģisko nozīmi, īpaši reģionālā un vietējā līmenī, lai labāk īstenotu energoefektivitātes iniciatīvām nepieciešamo institucionālo atbalstu, kā paredzēts Direktīvā 2006/32/EK; iesaka pastiprināt detalizētas informatīvās un izglītojošās kampaņas, piemēram, izmantojot viegli saprotamu energoefektivitātes marķējumu, kā arī ar enerģētiku saistītas izmēģinājuma iniciatīvas un mācības to reģionālo un vietējo varas iestāžu teritorijās, kuru mērķis ir paaugstināt pilsoņu informētību un mainīt viņu attieksmi;
40. aicina dalībvalstis veidot informatīvās kampaņas par ilgtermiņa energoefektivitāti, galveno uzmanību pievēršot energoefektivitātei gan sabiedriskajās, gan privātajās ēkās un arī pārliecinot sabiedrību, ka energoefektivitāte var dot reālu ietaupījumu;
41. aicina Komisiju izplatīt visu pirmās kārtas plānu detalizētu analīzi, lai būtu pilnībā zināmi iemesli, kāpēc rīcības plāni iesniegti ar nokavēšanos, un veikt stingrus pasākumus turpmāko kavējumu un nolaidību novēršanai;
42. aicina Komisiju Kopienas un dalībvalstu mērogā izvērtēt katras nozares politikas atbilstību energoefektivitātes mērķiem; šajā sakarībā noteikti ir detalizēti jāpārskata Kopienas atbalsta shēmas;
43. aicina Komisiju ievērojami palielināt struktūrfondu un Kohēzijas fonda finansējuma īpatsvaru, kas jau esošu māju energoefektivitātes uzlabošanai paredzēts saskaņā ar 7. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu¹, un prasīt dalībvalstīm šo iespēju pilnībā izmantot;
44. mudina dalībvalstis un reģionus jo īpaši izmantot struktūrfondus tematisku tīklu veidošanai savās teritorijās atbilstīgi saskaņotajai rīcībai, kas paredzēta 2008. gada darba programmā „Saprātīga enerģijas nodrošināšana Eiropai”, lai tādējādi gūtu informāciju par citu ES reģionu praksi attiecībā uz enerģijas efektīvu izmantošanu un apmainītos ar zināšanām un pieredzi šajā jomā;
45. aicina Komisiju nākamajā struktūrfondu plānošanas laikposmā atbalstīt energoefektivitātes mērķus, pastiprināt ar šiem mērķiem saistītos prioritāšu kritērijus un atbalstīt konkrētu enerģijas taupīšanas un efektīvas izmantošanas pasākumu un tehnoloģiju īstenošanu, tostarp veicinot partnerību tādos projektos kā ēku atjaunošana, ielu apgaismojuma modernizēšana un videi labvēlīgs transports, pilsētu siltumapgādes, siltuma un elektroenerģijas ražošanas iekārtu modernizēšana;
46. aicina Komisiju pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai dalībvalstis būtu institucionāli spējīgas izstrādāt un īstenot efektīvus valsts rīcības plānus, tostarp atsevišķu pasākumu — arī tādu, kuru pieņemšana izriet no pienākumiem saistībā ar ēku energosertifikātiem — oficiālu uzraudzību un kvalitātes kontroli, un atbalstīt sabiedrībai paredzētas izglītības un

¹ OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.

apmācības programmas energoefektivitātes jomā; aicina Komisiju izveidot dalībvalstu energoefektivitātes pasākumu un/vai to īstenošanas būtiskāko elementu publisku datu bāzi;

47. aicina Komisiju izstrādāt VEERP saskaņotā modeļa obligātās prasības, metodiku un novērtēšanas procesu; atzīmē, ka tas samazinās dalībvalstu administratīvo slogu, nodrošinās VEERP pamatotību un atvieglos salīdzinošo analīzi; uzskata, ka šajā saskaņotajā modelī un metodikā ir jāparedz nozaru nodaļas un skaidri jānošķir dalībvalstu iepriekš pieņemtā energoefektivitātes politika un pasākumi no jaunās papildu politikas un pasākumiem; norāda, ka attiecīgi noteikumi ir paredzēti direktīvā par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu; uzsver, ka pakārtotos pasākumus varētu īstenot kvalitatīvāk, ja Komisija valstu rīcības plānu iesniegšanas laikā tos kontrolētu un, ja nepieciešams, noraidītu; aicina koordinēt valstu rīcības plānus un ziņojumus, kas paredzēti dažādos leģislatīvajos instrumentos, kuri saistīti ar mērķiem klimata pārmaiņu jomā; aicina Komisiju salīdzināt VEERP ar citiem šāda veida valstu rīcības plāniem un ziņojumiem, tostarp tiem, kas iesniegti saistībā ar Kioto protokolu un valsts stratēģiskā plānā iekļautajiem struktūrfondu dokumentiem;
48. aicina Komisiju izstrādāt vienotus principus enerģijas ietaupījumu mērīšanas metodēm, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu; atzīmē, ka ar energoefektivitātes uzlabošanas pasākumiem panākto enerģijas ietaupījumu noteikšana un pārbaude ir vajadzīga ne tikai saskaņā ar Direktīvas 2006/32/EK darbības jomu, bet arī tādēļ, lai varētu izmērīt, kā tiek īstenots 2020. gada mērķis par 20 % enerģijas ietaupījumu un jebkuri citi turpmākie energotaupības mērķi;
49. mudina Komisiju nodrošināt, lai VEER plānos būtu skaidra un vienota pieeja un jo īpaši, lai tajos būtu pilnībā iekļautas Direktīvas 2002/91/EK prasības, tostarp jebkuras turpmāk pārstrādātās prasības, tādējādi nodrošinot, ka VEERP paredz pasākumus, kas patiesi papildina valstu un Kopienas tiesību aktos jau prasītos energoefektivitātes uzlabošanas pasākumus;
50. mudina Komisiju pieprasīt, lai VEER plānos skaidri norādītu, kā tiks īstenots Direktīvā 2006/32/EK paredzētais publiskā sektora pienākums sniegt piemēru, un vajadzības gadījumā iesniegt Kopienas likumdošanas priekšlikumu, kas nodrošinātu publiskā sektora galveno lomu energoefektivitātes ieguldījumu jomā;
51. aicina Komisiju apzināt iespējas, kā publiskā iepirkuma procedūrās iekļaut energoefektivitātes nosacījumus, kas jāīsteno, publiskajos iepirkumos dodot priekšroku videi draudzīgiem ražojumiem, tostarp kā obligāti piemērot energoefektivitātes standartus un kā ieguldījumu novērtējumā obligāti iekļaut cikla enerģētiskās izmaksas; uzsver, ka visu līmeņu valsts iestādēm jābūt pirmajām, kas rāda piemēru, publiskā iepirkuma procedūrās ieviešot videi draudzīgus noteikumus;
52. aicina Komisiju izvērtēt Kopienas resursus, kas paredzēti pētniecībai un izstrādei, lai palielinātu resursus energoefektivitātes palielināšanai nākamajā finanšu plānā;
53. uzskata, ka Komisijai ir jāmudina valsts energoefektivitātes plānu vēl nepieņēmušās dalībvalstis īstenot šajā jomā pieņemtos lēmumus;
54. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.